

ikke opfatte paa anden Maade, end at de vel formelt var rettet mod mig og det ærede Medlem Hr. Henningsen, men reelt mod det ærede Medlems egne Partifæller, der havde talt i Sagen, og de var i ganske overordentlig høj Grad Udtryk for, at det ærede Medlem stillede sig paa det samme Standpunkt, som det konservative Folkeparti har stillet sig, og det ærede Medlem vilde endda i udpræget Grad demonstrere dette Standpunkt mod sine egne Partifæller og sit eget Parti. Jeg skal derfor heller ikke nærmere komme ind paa, hvad det ærede Medlem har udviklet, jeg vil ikke blande mig i den Strid, der er mellem det ærede Medlem og enkelte andre ærede Medlemmer af Venstre og Venstre som Parti.

Derimod vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Grathwohl, uagtet jeg ikke tror, at det ærede Medlem længere er til Stede. Det, det ærede Medlem sagde, var saa fuldkommen urigtigt, at jeg finder, det ikke bør staa uimodsagt. Det ærede Medlem sagde for det første, at Lovforslagets Gennemførelse vil betyde en Forhøjelse af Huslejen. Derefter fortalte det ærede Medlem os, at Forslagets Gennemførelse vilde betyde kolossale Tab for Husejerne. Det er indlysende, at begge Dele ikke kan være Tilfældet. Jeg kan ogsaa konstatere en Uoverensstemmelse mellem de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen forleden Dag fremsatte mod Lovforslaget, og dem, som det ærede Medlem Hr. Fibiger fremsatte. Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen vilde nærmest konstatere, at de, som havde købt Jord paa Landet, Ungdommen f. Eks., ikke vilde faa den synderlig billigere, maaske noget billigere, men ikke saa billigt, som man fra den Side havde stillet dem i Udsigt de kunde faa den, naar vi fik Grundskylden gennemført. Det ærede Medlem Hr. Fibiger forfægtede det modsatte Standpunkt, at ved Gennemførelsen af Grundskylden var vi i Virkeligheden inde paa en Ekspropriation, idet Jorden vilde dale i Pris i Forhold til den forøgede Beskatning. Men det, jeg navnlig vil protestere imod af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Grathwohl fremsatte, var, at Lovforslagets Gennemførelse skulde være ensbetydende med en Nedsættelse af Boligstandarden her i Landet. Han sagde udtrykkelig, at nu vilde det, hvis dette Lovforslag gennemførtes, blive umuligt at fortsætte med at højne Boligstandarden, nu maatte man lave billigere Lejligheder eller rettere sagt indskrænke sit Lejlighedsforbrug, have dyrere og mindre Lej-

ligheder. Nu er det indlysende klart, at det ærede Medlem ved at fremsætte denne Udtalelse har tilkendegivet, at han enten ikke har læst Lovforslaget eller i hvert Fald fuldkommen har misforstaaet det. Thi det er saa aldeles givet, at hvis Lovforslaget gennemføres, vil Boligbyggeriet i Byerne fremtidig faa langt billigere og bedre Vilkaar skattemæssigt set, end det har nu. Efter Lovforslagets § 28, som jeg vil henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, er Forholdet dette, at enhver Ejendom, som er opført efter 1. Juni 1916 med Støtte efter Boliglovgivningen eller Lovene om Statstilskud eller Støtte til kommunale eller andre Arbejders Iværksættelse, kan, naar Ejeren forlanger det, undgaa, at Gammelskatten, der svares af Bygningerne, nedfældes. Men dertil kommer, at al fremtidig Bebyggelse bliver fuldkommen fritaget, ikke blot for de bestaaende Ejendomsskatter, saaledes som de nu er her i København, og saaledes som de skulde nedfældes, men ogsaa bliver fritaget for Ejendoms-skyld. Det er dog indlysende klart, at alt fremtidigt Boligbyggeri, baade i København og i Købstæderne, vil blive langt bedre stillet end nu, og derfor har det ærede Medlem saa fuldkommen Uret i sine Betragtninger. Lige akkurat det modsatte af det, han udtalte, vil blive Tilfældet.

Endelig skal jeg bemærke til det ærede Medlem Hr. Brorsen, at jeg ikke paa nogen Maade vil have noget imod at ændre Landkommunallovens § 50. Naar det foreliggende Lovforslag ikke indeholder noget derom, skyldes det alene Ønsket om ikke at blande mere ind i Lovforslaget end højst nødvendigt. Men efter at jeg har hørt, at man indenfor Venstre ser velvilligt paa en saadan Ændring, skal jeg ikke have noget som helst at indvende imod en Forhandling derom.

Til det ærede Medlem Hr. Pinholt vil jeg ikke gøre nye Bemærkninger, ikke fordi jeg ikke i og for sig kunde have Lyst dertil, men fordi Tidspunktet er ubelejligt. Vi kommer nok til at forhandle om Sagen i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger gentog sin Paastand om, at Kreditforeningerne med Rette protesterede, idet der nu vilde komme en ny Samfundsprioritet foran de Prioriteter, som Kreditforeningerne havde i Ejendommene. Jeg vil paa ny henvise det ærede Medlem til at studere Virkningen af, at Hartkornsskatterne ude i Land-